ΝΗΣΙΔΕΣ ΠΟΙΟΤΗΤΑΣ 2009

Βράβευση της οργάνωσης

«Εθελοντές Πολιτικής Προστασίας Δήμου Αγίου Στεφάνου»

Προσφώνηση κ. Γιώργου Γραμματικάκη

Εξοχώτατε κ.Πρόεδρε

Εχω την αίσθηση ότι από την αδιαφορία και την σιωπή, όσον αφορά το περιβάλλον, στην Ελλάδα κινούμαστε ήδη συχνά σε ένα επίπεδο ανώδυνης φλυαρίας. Η σημασία του υπογραμμίζεται παντού: σε λόγους πολιτικών και σε εκδηλώσεις κοινωνικές, στις τηλεοπτικές εκπομπές και σε δημοσιεύματα των εφημερίδων. Ποικίλες οργανώσεις, αλλά και εταιρίες η λαμπεροί επώνυμοι, ανακηρύσσονται υπέρμαχοι του περιβάλλοντος, αλλά και της ανάγκης σωτηρίας του πλανήτη, ενώ τα δεινά, που μας επιφυλάσσει το μέλλον περιγράφονται από όλους με μελανά χρώματα.

Δεν αμφισβητείται, ότι το καινοφανές αυτό ενδιαφέρον έχει και πολλές θετικές όψεις. Αυταπάτες όμως δεν πρέπει να έχομε, ούτε βέβαια να παραμένομε στον θρήνο: Φοβούμαι ωστόσο ότι εμείς οι Ελληνες, κρατικοί αξιωματούχοι και απλοί πολίτες, λίγο σεβόμαστε τον τόπο μας, τις απέραντες του ομορφιές. Με μια ευκολία, που δεν έχει πάντα λογική εξήγηση, καταστρέφομε ότι μας κληρονόμησαν οι αιώνες: Μνημεία της ιστορίας και του πολιτισμού μας, δάση που είναι η ανάσα μας και παραλίες ομηρικές, έργα αξιοθαύμαστα της φύσεως και του ανθρώπου. Παράλληλα, οι πόλεις μας φορτώθηκαν με ρύπανση, και λίγη έγνοια δείχνομε πια για τον διπλανό μας. Ο ευαίσθητος πολίτης, -και έχω την εντύπωση, ότι σε αυτήν την πολύτιμη κατηγορία ανήκει το αποψινό κοινό- αισθάνεται συχνά

απογοήτευση, και αναζητά με ένταση μια άλλη ποιότητα ζωής.

Η έξαρση λοιπόν του ενδιαφέροντος, που παρατηρείται τα τελευταία χρόνια, δεν αρκεί για την γεφύρωση του χάσματος. Οπως άλλωστε παρατήρησε από παλιά ο Θουκυδίδης, οι Ελληνες είμαστε "θεατές των λόγων, και ακροατές των έργων". Η πικρή αυτή διαπίστωση, που χαρακτηρίζει όλη την σύγχρονη ζωή μας, δεν εξαιρεί και τα προβλήματα του περιβάλλοντος· και κάνει τον δρόμο της προστασίας του δύσβατο και μακρύ.

Ετσι, βλέπει κανείς με θαυμασμό διπλό, όσους ξεφεύγουν από τα λόγια τα μεγάλα, και κάνουν πράξη, πράξη επίμονη και διαρκή, την αγωνία τους για το Ελληνικό περιβάλλον.

Ο «Σύλλογος Εθελοντών Πολιτικής Προστασίας Δήμου Αγίου Στεφάνου», που έχω την χαρά να παρουσιάζω σήμερα, διαγράφει ακριβώς ένα παρόμοιο κύκλο. Ξεκίνησε από μια ομάδα ανθρώπων, και την ανάγκη να προστατευθεί ο τόπος τους από την φυσική και ψυχική ερήμωση που προκαλούν οι ανελέητες πυρκαϊές. Η δράση τους κλείνει ήδη μια δεκαετία, και πρόσφατα μόνον απέκτησαν την μορφή Συλλόγου. Δεν δίδουν όμως σημασία σε τίτλους και αξιώματα. «Εδώ είμαστε μια οικογένεια», λέει χαρακτηριστικά ο Πρόεδρος του κ. Βασίλης Κουράκος. «Δεν υπάρχουν τίτλοι και όλοι αγωνιζόμαστε για το καλό της πόλης μας». Με τον καιρό, η αρχική ομάδα των εθελοντών, εκτός από την πυροπροστασία επεξέτεινε την δράση της: Στην παροχή πρώτων βοηθειών σε περιπτώσεις ατυχημάτων, σε απεγκλωβισμούς, στις ανάγκες που δημιουργούν οι πλημμύρες και οι χιονοπτώσεις. Σε όλες αυτές τις περιπτώσεις, συνεργάζονται αρμονικά με τον Δήμο του Αγίου Στεφάνου και τις υπηρεσίες του, αλλά και την Πυροσβεστική Υπηρεσία, που παρέχει μάλιστα στους εθελοντές την εξειδικευμένη γνώση που απαιτείται.

Θέλω πάντως να τονίσω, ότι το έργο της ελλανόδικης επιτροπής δεν υπήρξε εύκολο. Ειδικώτερα όσον αφορά την προστασία του περιβάλλοντος, υπήρξαν κι άλλες αξιόλογες προτάσεις. Στην τελική όμως βράβευση των εθελοντών του Αγίου Στεφάνου, βάρυναν, νομίζω, τρεις κρίσιμοι παράγοντες: Πρώτον, ότι ο Σύλλογος φαίνεται να αντέχει στον χρόνο, και

μάλιστα διαρκώς να ενισχύεται σε μέλη και δραστηριότητες. Δεύτερο επειδή η πυροπροστασία, που αποτελεί την κεντρική του μέριμνα, έχει ιδιαίτερη σημασία για ένα τόπο που –στο έλεος συμφερόντων η και της επιπολαιότητας μας, -θρηνεί κάθε χρόνο καταστροφές και θύματα. Ο τρίτος όμως λόγος, είναι νομίζω και ο σημαντικότερος: Οτι οι οργανώσεις εθελοντικής μορφής ανοίγουν ένα δρόμο, που στον τόπο μας είναι ακόμα μονοπάτι. Είναι λοιπόν ανάγκη επείγουσα το μονοπάτι να διευρυνθεί, και να αποκτήσει πολλούς περιπατητές. Με την ελπίδα λοιπόν του παραδείγματος, που είναι νομίζω και το βαθύτερο νόημα της αποψινής ωραίας τελετής, καλώ τον Πρόεδρο του Συλλόγου κ. Κουράκο στο βήμα.